

พฤษภาทิมกับชาวพุทธไทย

ศีลของชาวพุทธข้อ ๑ คือการไม่ฆ่าไม่ทำร้าย ประเทศไทยก็เป็นเมืองพุทธ มีวัดกว่า ๓๐,๐๐๐ วัดมีพระสงฆ์กว่า ๒๕๐,๐๐๐ รูป มีประชาชนกว่าร้อยละ ๙๐ ที่ประกาศตัวว่าเป็นชาวพุทธทุกวันมีการให้ศีลทำทัฬหีประเทศวันละหลายหมื่นครั้ง แต่เหตุการณ์เมื่อ ๑๗-๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ที่เรียกว่า พฤษภาสืดำ หรือพฤษภาทิมนั้นมีการฆ่าและการทำร้ายผู้ไม่มีอาวุธอย่างเหี้ยมโหดอำมหิต ที่สื่อมวลชนได้นำไปแสดงแก่สายตาชาวโลกทั้งโลก ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่ป่าเถื่อนไปทันที

ชาวพุทธควรจะทบทวนตัวเองว่าในสังคมไทยมีอะไรผิดไปอย่างฉกรรจ์หรือ จึงเกิดเรื่องเช่นนี้ได้ ถ้าไม่ทำความเข้าใจถึงสาเหตุจริงจัง และสาเหตุยังดำรงอยู่ก็จะเกิดเรื่องเลวร้ายขึ้นอีกและเลวร้ายกว่าเดิม อย่าลืมว่าศรีลังกากับเลบานอนเดิมก็เป็นประเทศที่สงบ ศรีลังกานั้นมีพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทย พม่า มอญ ไปรับพุทธศาสนาจากศรีลังกา เบรุตเมืองหลวงของเลบานอนนั้นขึ้นชื่อว่าเป็น “เพชรของตะวันออกกลาง” มาบัดนี้ทั้งศรีลังกาและเลบานอนเป็นดินแดนที่มีการฆ่ากันอย่างโหดเหี้ยมถึงขั้นมีคดียุติชนิตที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะหยุดได้อย่างไร

ประเทศที่เคยสงบกลับกลายเป็นดินแดนที่รุนแรงนองเลือดได้ เพราะมีเหตุปัจจัยให้เป็นเช่นนั้น และสังคมขาดปัญญา ที่ไม่เห็นเหตุปัจจัยเหล่านั้น และทำกรป้องกันไม่ได้ผล

ปัญญาของสังคมหรือสมองของสังคมเป็นเรื่องสำคัญ

คนต้องมีสมองฉันใด สังคมก็ต้องมีสมองฉันนั้น

คนที่ปัญญอ่อนเอาตัวรอดยากฉันใด สังคมก็เป็นเช่นเดียวกัน

ถ้าสังคมเอาแต่หลงระเห็จแต่เรื่องอำนาจ (โทสะ) และแสวงหาผลประโยชน์ (โลภะ) แต่ไม่เอาใจใส่เรื่องปัญญาของสังคม ความวิบัติจะเป็นที่ไปอย่างแน่นอน

สรรพสิ่งทั้งหลายล้วนเป็นอนิจจัง คือเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สังคมก็เป็นอนิจจัง สังคมครั้งพุทธกาลกับสังคมปัจจุบันต่างกันลิบลับ สังคมปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนเชื่อมโยงและเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

สังคมจะต้องเข้าใจสังคมปัจจุบันและอนาคตด้วย จึงจะสามารถดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยไม่เกิดความวิบัติ

บุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบันใดในสังคมที่ไม่เข้าใจสังคมปัจจุบันและอนาคต เป็นกลุ่มที่ล้าหลัง มีส่วนทำให้เกิดความรุนแรง

กลุ่มที่ก้าวหน้า (คนละความหมายกับกลุ่มที่ทันสมัย) หมายถึงปัญญาและความดีที่สามารถช่วยกันให้สังคมดำเนินไปด้วยความเจริญและสันติ

ชาวพุทธไทยต้องระวังตัวอย่าให้ตกเป็นกลุ่มที่ล้าหลัง